

متن پرسش

سلام استاد: استاد اینکه در آیاتی از قرآن مانند آیات پایانی سوره «زمر» اهل تقوا رو وارثان زمین معرفی کرده و در ادامه راجع به بهشت و جایگاه آنها صحبت کرده را من متوجه نمی‌شوم. اگر بهشت جایگاه اهل تقواست، پس چرا خداوند آنها را وارثان زمین در قیامت خطاب می‌کند؟ مگر نه اینکه با برپایی قیامت زمین و هر آنچه در آن است از بین می‌رود؟ پس این وراثت به چه معناست؟ آیا دوباره اهل بهشت به زمین بر می‌گردند؟ یا نه معنای دیگری دارد؟ اصلا وراثت جهانی از بین رفته چه ارزشی دارد که خداوند در قرآن آن را بیان می‌فرمایند؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: مفسرین محترم در مورد معنای «ارض» در این آیه، فرموده‌اند منظور زمین بهشت است که میراث اهل تقوا می‌باشد تا در آن زمین هر طور خواستند حاضر شوند. موفق باشید